

pravlja o »Mrtvih dušah«, o Gogoljevem humorju itd. Knjiga je pisana prav gladko ter jo priporočamo Slovencem, veščim srbščini, ki se žele poučiti o važnosti Gogoljevi v ruski literaturi ter jim niso pristopni spisi v ruščini.

R. Perušek.

Matica Hrvatska je naklonila svojim članom i letos prekrasen knjižni dar. Razposlala je sledečih deset del: 1. Stjepan Miletić: Hrvatski kraljevi. Pentologija. Prvi dio: Tomislav. Historija u 5 čina. 2. Ivo Vojnović: Dubrovačka trilogija. Zabavna knjižnica, svezak CCLVIII.—CCLIX. 3. Tugomir Alaupović: Probrane pjesme. (Od 1891.—1901.) Zabavna knjižnica, svezak CCLVI.—CCLVII. 4. Živko Bertić: Ženski udesi. Tri pripovijesti: Paraskina sreća. Sirota. Udala se. 5. J. E. Tomić: Udovica. Pripovijest iz XVIII. vieka. Zabavna knjižnica, svezak CCLII.—CCLV. 6. Djevojački sviet. Izabrane pripoviesti českich spisateljica. S českoga preveo i uvodom o kulturnom radu české obrazovane ženske popratio Stjepan Radić: Slavenska knjižnica, knjiga X. 7. Koloman Rac: Život starih Grka. (Sa 66 slika u slogu.) Knjižnica za klasičnu starinu, knjiga VI. 8. Milorad Medini: Povjest hrvatske književnosti u Dalmaciji i Dubrovniku. Knjiga I. XVI. stoljeća. Črtice iz hrvatske književnosti. III. 9. Ferdo Šišić: Vojvoda Hrvoje Vukšić Hrvatinić i njegova doba (1350—1416). S jednim tlorisom i zemljevidom to s četiri rodoslovne table. 10. Fran Milobar: Izabrana poglavja iz narodnoga gospodarstva (političke ekonomije). I. svezak. Obči dio. Poučna knjižnica. Knjiga XXVII.

Kaj več o teh lepih knjigah pozneje!

—k.

Slovensko gledišče

Slovensko gledišče. A. Drama. Tako malo koncesij se ni delalo predpustnemu času v našem gledišču menda še nikoli kakor letos. To je veselo znamenje in sicer tem bolj, ker je videti, da se občinstvo popolnoma strinja v tem, kajti obisk gledišča je bil tudi v tem kritičnem času vseskozi dovoljen.

Dne 27. januarja smo videli prvič na našem odru iz češčine prevedeno »Morsko deklico«, veseloigro v treh dejanjih, spisal dr. Jos. Štolba. Dobra igrice kozmopolitičnega sujeta! Kaj takega se dogodi lahko povsod in se bolj ali manj v istini tudi dogaja. Vse delo preveva zdrav humor in tudi brez dovtipov ni v njem. Dejanje se razvija naravno, skoro vsakdanje in je brez onega duhovitega zavozljanja, ki izzivlje često naše občudovanje v francoskih igrah. Tuintam je malo pretiravanja, toda nikjer toliko, da bi ga ne prenesla veseloigra. Vsekakor prekaša glede vrednosti to češko delo marsikatero nemško igro te vrste.

Ponavljala se je dne 2. in 22. februarja.

Dne 31. januarja in 10. februarja se je vprizoril v našem gledišču kot noviteta Maksa Dreyerja »Poskusni kandidat«. O tej igri bi se dalo kaj več izpregovoriti, žal, da nedostaje prostora v to. »Poskusni kandidat« je nekako nadaljevanje O. Ernestovega »Lanovca« — tu ljudski učitelj, ondi učitelj srednjih šol! Treba samo še drame, katere junak bi bil vseučiliški profesor, pa bi imeli nekako trilogijo iz učiteljskega življenja! Ne da se tajiti, da sta si